

Ordning, som jo saa nok skulde blive tilfredsstillende og gøre lige Ret for alle. Det forekommer mig nu, at naar man finder, at noget er Uret, at en Foranstaltning er i Strid med Princippet om Lighed for Loven, saa er det kun en daarlig Trøst, at den kun er midlertidig, saa meget mere som vi i vor Lovgivning har Erfaring for, at Midlertidighed kan strække sig overordentlig langt. Viharjo en Række af Love, der betegnes som midlertidige, og som dog kommer til at bestaa en lang Række af Aar. Maa jeg nævne som et særlig slaaende Eksempel: Forfatningsloven for den Kommune, hvor jeg selv er fra, Frederiksberg. Den Forfatningslov, vi lever under den Dag i Dag, er fra 1857, og den hedder: Midlertidig Lov om Frederiksbergs økonomiske Bestyrelse. Der er siden den Tid gaaet tresindstyve Aar, men Midlertidigheden varer ved fremdeles. Altsaa ærede Medlemmer vil se, at „midlertidig“ er et meget elastisk Begreb og kan strække sig meget langt. Det trøster mig heller ikke, at den højtærede Justitsminister har stillet i Udsigt, at han vil nedsætte en Kommission til Spørgsmaalets Overvejelse, thi Kommissioner kan være meget forskellige. Nogle Kommissioner arbejder hurtigt og kommer til et Resultat, andre arbejder langsomt og kommer ikke til noget Resultat, eller i hvert Fald ikke til et Resultat, der egner sig til at lægges til Grund for videre Foranstaltninger.

Altsaa, jeg tror ikke, at noget af det, der anføres til Forsvar for det Lovforslag, vi i Dag behandler, er holdbart. Jeg tror, at det foreliggende Lovforslag er rent og klart i Strid med Princippet om Lighed for Loven. Det er et rent Privilegium og et Privilegium i slet Forstand for de Landboforeninger, Husmandsforeninger og Salgsforeninger, som skulde falde ind under Loven, og den Slags Ting synes jeg ikke, man skulde komme ind paa. Man skal det ikke i Almindelighed og bør det ikke selv indenfor et begrænset Omraade som det, her er Tale om.

Jeg vil derfor overensstemmende med, hvad jeg har udtalt i Betænkningen, tillade mig at tilraade ærede Medlemmer at stemme imod Lovforslaget.

Ordføreren (Jensen-Grimsbjerg): Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen), der nu satte sig, sluttede med at sige, at han vilde stemme imod Lovforslaget, og begrundede dette paa forskellig Maade, idet han til sidst udtalte, at dette var et Privilegium for disse Foreninger.

Jeg maa tillade mig at sige, at saaledes kan jeg paa ingen Maade opfatte det, og naar ærede Medlemmer ser paa Sagen, saaledes som den har udviklet sig fra Begyndelsen af, vil de sikkert ogsaa forstaa, at det, der her er Tale om, ikke er noget Privilegium, men en Ordning af en Sag, af et Forhold, i hvilket man vel egentlig ikke kan sige, at nogen er den skyldige. Disse Foreninger kommer til at afholde disse Auktioner, som jeg tidligere har sagt det, og som det staar i Betænkningen, fordi der omkring i Landet er afholdt en Del Samlingsauktioner, Skrabsammen-Auktioner, kunde man vel kalde det, og disse Foreninger saa da, at det var noget, de kunde gøre bedre, at skulde der være Auktioner, vilde det være langt at foretrække, at disse kom ind under Foreningernes Kontrol. Det begyndte vel i det smaa, men det udviklede sig jo i nogen Grad. I Begyndelsen var man maaske paa den sikre Side — derfor haves der jo mange Skrivelser og mange Udtalelser, af hvilke der er anført en Del som Bilag til Betænkningen. Efter disse maatte Foreningerne gaa ud fra, at de var paa lovlig Grund. Men saa udviklede Forholdet sig videre, saa at det jo nok nu kan siges at være tvivlsomt i adskillige Tilfælde, om de er paa lovlig Grund, men man maa ikke paastaa, at disse Foreninger har søgt at gaa Loven saa nær som muligt, thi de har handlet i god Tro.

Det, der er Meningen med det foreliggende Lovforslag, er at tilvejebringe en midlertidig Ordning af Forholdet, hvad der ikke kan være Uret for nogen anden. Vi har jo ogsaa forhandlet en Del om dette Spørgsmaal i Udvalget, og der har ikke været paavist bestemte Eksempler paa, at det vilde være at gaa nogen anden for nær. Jeg vil protestere mod det ærede 3die Medlem for 2den Kreds' (Godskesen) Betegnelse, at dette skulde være et Privilegium. Jeg vil ikke ønske og ikke kræve et Privilegium for den Stand, jeg tilhører, og hvis jeg opfattede Lovforslaget paa den Maade, vilde jeg ikke være med til det. Lovforslaget har kun til Opgave at tilvejebringe Orden og Klarhed i et Forhold, hvor Orden og Klarhed hidtil har manglet, og det mener jeg ogsaa, at det gør. Det er ikke alle, der vil være tilfredse med det — adskillige af de Foreninger, som har holdt saadanne Auktioner, vil heller ikke være tilfredse med dem, det havde det ærede Medlem jo Løjlighed til at høre ved Forhandlingen i Gaar —, men jeg tror, at alle Parter staar sig bedst ved, at Sagen